

5. Zarzut piąty, zgodnie z którym przyjmując akt wykraczający poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonego w nim celu, Komisja naruszyła art. 5 ust. 1 i 4 TUE.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2016 r. – fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Sprawa T-862/16)

(2017/C 038/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: fritz-kulturgüter GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Schindler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sumol + Compal Marcas, SA (Oeiras Carnaxide, Portugalia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „fritz-wasser” – zgłoszenie nr 12 314 753

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 października 2016 r. w sprawie R 1510/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, by odwołanie zostało w całości oddalone;
- dopuszczenie zgłoszenia nr 012 314 753 do rejestracji.
- obciążenie wnoszącego sprzeciw kosztami postępowania odwoławczego; obciążenie EUIPO dalszymi kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2016 r. – Le Pen/Parlament

(Sprawa T-863/16)

(2017/C 038/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Ceccaldi i J.-P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji kwestorów Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2016 r., ze względu na to, że utrzymuje ona w mocy jedynie decyzję o odzyskaniu od Jean-Marie Le Pena kwoty 320 026,23 EUR;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 29 stycznia 2016 r.;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2016-195 z dnia 4 lutego 2016 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zapłaty na rzecz Jean-Marie Le Pena kwoty 50 000,00 EUR z tytułu zwrotu podlegających zwrotowi wydatków.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący uchybień wpływających na formalną legalność zaskarżonych aktów. Zarzut ten dzieli się na trzy części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą kompetencja w zakresie decyzji finansowych, które dotyczą partii politycznych i tym samym posłów, należy do Prezydium Parlamentu Europejskiego, a nie do sekretarza generalnego lub do kwestorów.
 - Część druga, zgodnie z którą Prezydium Parlamentu Europejskiego nie może zmieniać charakteru i zakresu swoich kompetencji. Sekretarz generalny nie dysponuje bowiem należytych upoważnieniami udzielonymi przez przewodniczącego Prezydium Parlamentu Europejskiego, na którego podstawie mógłby on przyjąć i doręczyć decyzję z dnia 29 stycznia 2016 r., w której chodzi o kwestie finansowe dotyczące posła. Kwestorzy nie mogą również posiadać kompetencji do przyjęcia decyzji z dnia 4 października 2016 r., kiedy mają rozstrzygać w przedmiocie „decyzji” przyjętej przez równie niekompetentny organ administracyjny, a mianowicie sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego.
 - Część trzecia dotycząca braku uzasadnienia decyzji kwestorów Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący uchybień wpływających na materialną legalność zaskarżonych aktów. Zarzut ten dzieli się na osiem części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą celem decyzji kwestorów nie jest ustalenie nienależnego domniemania charakteru wypłaconych kwot. W związku z tym decyzja ta nie jest pełna, ze względu na to, że dotyczy jedynie zwrotu tych kwot. Nie istnieje ponadto na tym etapie decyzja odnosząca się do ustalenia, że kwoty wypłacone stronie skarżącej były rzeczywiście nienależne, a zatem akt sekretarza generalnego powinien zostać cofnięty, tak jak i decyzja nakazująca zwrot spornych kwot.
 - Część druga, zgodnie z którą zaskarżone akty są obciążone oczywistym błędem w ocenie.
 - Część trzecia dotycząca naruszenia zasady proporcjonalności.
 - Część czwarta dotycząca ciężaru dowodu, w zakresie w jakim do strony skarżącej nie należy wykazanie, że dany asystent faktycznie pracował dla niej i że prace które on wykonywał były konieczne i bezpośrednio związane z mandatem parlamentarnym strony skarżącej.
 - Część piąta, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają prawa polityczne asystentów krajowych.
 - Część szósta, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią nadużycie władzy i nadużycie proceduralne.

- Część siódma, zgodnie z którą zaskarżone akty mają dyskryminacyjny charakter. Jedynym zamiarem zaskarżonych decyzji jest ponadto wyrządzenie szkody działalności politycznej strony skarżącej.
- Część ósma dotycząca naruszenia niezależności strony skarżącej jako posła do Parlamentu Europejskiego.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2016 r. – Wenger/EUIPO – Swissgear (SWISSGEAR)

(Sprawa T-869/16)

(2017/C 038/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wenger SA (Delémont, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci K. Ikas i A. Sulovsky)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Swissgear Sàrl (Baar, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: strona skarżąca

Sporny znak towarowy: słowny unijny znak towarowy „SWISSGEAR” – unijny znak towarowy nr 7 197 783

Postępowanie przed EUIPO: postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 września 2016 r. w sprawie R 2098/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2016 r. – Groupe Canal +/Komisja

(Sprawa T-873/16)

(2017/C 038/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francja) (przedstawiciele: P. Wilhelm, P. Gassenbach i O. de Juvigny, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska